

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร จากการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วย ทางสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์” ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้การวัดผลเพียงครั้งเดียว (One-Shot case study) ในการศึกษาถึงพฤติกรรมการเปิดรับชม รวมทั้งการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ได้รับของผู้ชมรายการคุณพระช่วย ทางสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัยตามหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. การวัดค่าตัวแปร และเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ
4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การทดสอบความเที่ยงตรง และเชื่อถือได้ของเครื่องมือ
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
7. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นผู้ชมรายการคุณพระช่วย ทางสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5,695,956 คน¹ จาก รายงานสถิติ จำนวนประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร ณ เดือนธันวาคม พ.ศ.2549 ซึ่งการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง เพื่อการวิจัยในครั้งนี้อาศัยสูตรของ เทโร ยามาเน่ (Taro Yamane)² โดยผู้วิจัยกำหนดระดับความ เชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 ค่าระดับความคลาดเคลื่อนยอมรับได้ไม่น้อยกว่า 5% หรือที่ระดับ นัยสำคัญ 0.05 ตามสูตรต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยแทนค่า

$$n = \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง}$$

$$N = \text{จำนวนประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5,695,956 คน}$$

$$e = \text{ค่าความคลาดเคลื่อนระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวอย่างและค่าเฉลี่ยของประชากร}$$

$$= 0.05$$

แทนค่าตามสูตร ได้ผลดังนี้

$$n = \frac{5,695,956}{1 + 5,695,956(0.05)^2}$$

จำนวนกลุ่มตัวอย่างจะเท่ากับ 399.97 คน

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จึงใช้จำนวน 400 คน จาก 6 เขต

¹กรมการปกครอง, “รายงานสถิติจำนวนประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ.2549,” <http://www.dopa.go.th/xstat/p4910_01.html>, 12 กุมภาพันธ์ 2550.

²Taro Yamane, Statistics: An Introductory Analysis, Third Edition (New York: Harper & Raw, 1973), p. 727.

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยครั้งนี้จะใช้การแบ่งเขตพื้นที่ตามการบริหารงานของกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้จัดแบ่งเขตทั้ง 50 สำนักงานเขตออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มรัตนโกสินทร์ กลุ่มบูรพา กลุ่มศรีนครินทร์ กลุ่มเจ้าพระยา กลุ่มกรุงธนใต้ และกลุ่มกรุงธนเหนือ³ จากเขตการบริหารงานดังกล่าวจะใช้วิธีจับฉลากเพื่อคัดเลือกตัวแทนมากลุ่มละ 1 เขต ดังนี้

กลุ่มรัตนโกสินทร์ (วังหลวงเดิม) ประกอบด้วย 9 สำนักงานเขต คือ บางซื่อ ดุสิต พญาไท ราชเทวี ปทุมวัน พระนคร ป้อมปราบศัตรูพ่าย สัมพันธวงศ์ และบางรัก

กลุ่มบูรพา ประกอบด้วย 9 สำนักงานเขต คือ ดอนเมือง หลักสี่ สายไหม บางเขน จตุจักร ลาดพร้าว บึงกุ่ม บางกะปิ และวังทองหลาง

กลุ่มศรีนครินทร์ ประกอบด้วย 8 สำนักงานเขต คือ สะพานสูง มีนบุรี คลองสามวา หนองจอก ลาดกระบัง ประเวศ สวนหลวง และคันนายาว

กลุ่มเจ้าพระยา ประกอบด้วย 9 สำนักงานเขต คือ ดินแดง ห้วยขวาง วัฒนา คลองเตย บางนา พระโขนง สาทร บางคอแหลม และยานนาวา

กลุ่มกรุงธนใต้ ประกอบด้วย 8 สำนักงานเขต คือ บางขุนเทียน บางบอน จอมทอง ราษฎร์บูรณะ ทุ่งครุ ธนบุรี คลองสาน และบางแค

กลุ่มกรุงธนเหนือ ประกอบด้วย 7 สำนักงานเขต คือ บางพลัด ตลิ่งชัน บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ ภาษีเจริญ หนองแขม และทวีวัฒนา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบผสม (Mixed Sampling) คือ

1. การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเพื่อคัดเลือกตัวแทนกลุ่ม กลุ่มละ 1 เขต ผลการจับฉลากได้ตัวแทนกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มรัตนโกสินทร์	ได้แก่	เขตปทุมวัน
กลุ่มบูรพา	ได้แก่	เขตบึงกุ่ม
กลุ่มศรีนครินทร์	ได้แก่	เขตมีนบุรี
กลุ่มเจ้าพระยา	ได้แก่	เขตห้วยขวาง
กลุ่มกรุงธนใต้	ได้แก่	เขตราษฎร์บูรณะ
กลุ่มกรุงธนเหนือ	ได้แก่	เขตหนองแขม

³ศูนย์ข้อมูลกรุงเทพมหานคร, “การแบ่งเขตตามการบริหารงาน,”

ตารางที่ 3.1

แสดงจำนวนประชากรจำแนกตามเขตที่จับฉลากและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เขต	จำนวนประชากร	สัดส่วนประชากร (ร้อยละ)	จำนวนตัวอย่าง
1. เขตปทุมวัน	62,102	9.91	39
2. เขตปทุมวัน	140,580	22.43	90
3. เขตมีนบุรี	122,825	19.60	78
4. เขตห้วยขวาง	76,402	12.19	49
5. เขตราชบุรีบูรณะ	93,548	14.92	60
6. เขตหนองแขม	131,344	20.95	84
รวม	626,801	100	400

ที่มา: สถิติกรุงเทพมหานคร (ข้อมูล ณ ธันวาคม 2549)

2. การสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) เพื่อให้จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละเขตเป็นไปตามสัดส่วนของจำนวนประชากรของเขตนั้น ๆ ดังต่อไปนี้

เขตปทุมวัน คิดเป็นร้อยละ 9.91 จากจำนวนประชากรที่จับฉลากขึ้นมา 6 เขต ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่จะทำการเก็บข้อมูลจากเขตนี้ คือ 39 ตัวอย่าง (จากจำนวนตัวอย่างในการวิจัย $(n) = 400$ ตัวอย่าง)

เขตปทุมวัน คิดเป็นร้อยละ 22.43 จากจำนวนประชากรที่จับฉลากขึ้นมา 6 เขต ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่จะทำการเก็บข้อมูลจากเขตนี้ คือ 90 ตัวอย่าง (จากจำนวนตัวอย่างในการวิจัย $(n) = 400$ ตัวอย่าง)

เขตมีนบุรี คิดเป็นร้อยละ 19.60 จากจำนวนประชากรที่จับฉลากขึ้นมา 6 เขต ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่จะทำการเก็บข้อมูลจากเขตนี้ คือ 78 ตัวอย่าง (จากจำนวนตัวอย่างในการวิจัย $(n) = 400$ ตัวอย่าง)

เขตห้วยขวาง คิดเป็นร้อยละ 12.19 จากจำนวนประชากรที่จับฉลากขึ้นมา 6 เขต ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่จะทำการเก็บข้อมูลจากเขตนี้ คือ 49 ตัวอย่าง (จากจำนวนตัวอย่างในการวิจัย $(n) = 400$ ตัวอย่าง)

เขตราชบุรีบูรณะ คิดเป็นร้อยละ 14.92 จากจำนวนประชากรที่จับฉลากขึ้นมา 6 เขต ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่จะทำการเก็บข้อมูลจากเขตนี้ คือ 60 ตัวอย่าง (จากจำนวนตัวอย่างในการวิจัย $(n) = 400$ ตัวอย่าง)

เขตหนองแขม คิดเป็นร้อยละ 20.95 จากจำนวนประชากรที่จับฉลากขึ้นมา 6 เขต ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่จะทำการเก็บข้อมูลจากเขตนี้ คือ 84 ตัวอย่าง (จากจำนวนตัวอย่างในการวิจัย $(n) = 400$ ตัวอย่าง)

3. การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเขตที่กำหนดทั้ง 6 เขตตามจำนวนตัวอย่างที่คำนวณได้ จากสถานที่ต่าง ๆ ดังนี้

เขตปทุมวัน	- ย่านการค้าสยามสแควร์ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เขตปิ่นเกล้า	- หมู่บ้านสหกรณ์เคหสถาน 4
เขตมีนบุรี	- ตลาดมีนบุรี และโรงเรียนเศรษฐบุตริบำเพ็ญ
เขตห้วยขวาง	- ศูนย์การค้าโรบินสันรัชดา
เขตราชบุรีบูรณะ	- ศูนย์การค้าบิ๊กซี สาขาราชบุรีบูรณะ
เขตหนองแขม	- ตลาดศูนย์การค้าหนองแขม

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรจากสมมติฐานการวิจัย ไว้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครที่มีคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วยแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของผู้ชมรายการคุณพระช่วยในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วย

สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชมของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากการชมรายการคุณพระช่วย

ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วย

ตัวแปรตาม คือ การใช้ประโยชน์จากการชมรายการคุณพระช่วย

สมมติฐานข้อที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับชมของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากการชมรายการคุณพระช่วย

ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วย

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจ จากการชมรายการคุณพระช่วย

การวัดค่าตัวแปร และเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ

การวัดตัวแปรลักษณะทางประชากรศาสตร์

ผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลออกเป็นกลุ่ม ๆ ในตัวแปรที่ประกอบเป็นลักษณะทางประชากรศาสตร์ ดังต่อไปนี้

1.1 เพศของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- เพศชาย
- เพศหญิง

1.2 อายุของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่

- ต่ำกว่า 15 ปี
- 15 – 24 ปี
- 25 – 34 ปี
- 35 – 44 ปี
- 45 – 54 ปี
- 55 ปีขึ้นไป

1.3 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่

- ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า
- มัธยมศึกษา
- อาชีวศึกษา/อนุปริญญา
- ปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี

1.4 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 7 กลุ่ม ได้แก่

- นักเรียน/นักศึกษา
- ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- พนักงานบริษัทเอกชน / ธนาคาร / ห้างร้าน
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย
- รับจ้าง / งานบริการ

- พ่อบ้าน / แม่บ้าน / เกษียณอายุ
- อื่น ๆ

1.5 รายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่

- ต่ำกว่า 5,000 บาท
- 5,001 – 10,000 บาท
- 10,001 – 15,000 บาท
- 15,001 – 20,000 บาท
- 20,001 – 25,000 บาท
- 25,001 บาทขึ้นไป

การวัดพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วย

2.1 ความถี่ในการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วยของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- ชมทุกครั้ง (4 ครั้งต่อเดือน)	ให้ 4 คะแนน
- ชมบ่อย ๆ (3 ครั้งต่อเดือน)	ให้ 3 คะแนน
- ชมบ้าง (2 ครั้งต่อเดือน)	ให้ 2 คะแนน
- ไม่ค่อยได้ชม (1 ครั้งต่อเดือนหรือน้อยกว่านั้น)	ให้ 1 คะแนน

2.2 ระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วยของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- ตั้งแต่ต้นจนจบ (1 ชั่วโมง)	ให้ 4 คะแนน
- ประมาณ 45 นาที	ให้ 3 คะแนน
- ประมาณ 30 นาที	ให้ 2 คะแนน
- ประมาณ 15 นาที	ให้ 1 คะแนน

โดยผู้วิจัยมีเกณฑ์การวัดค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วย ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 3.26 – 4.00 ถือว่ามีพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการระดับสูงมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.25 ถือว่ามีพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการระดับสูง
- ค่าเฉลี่ย 1.76 – 2.50 ถือว่ามีพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการระดับปานกลาง

- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.75 ถือว่ามีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการระดับต่ำ

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้สอบถามพฤติกรรมอื่น ๆ เป็นข้อมูลประกอบด้วย ซึ่งในส่วนนี้จะไม่นำมาคิดเป็นคะแนนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ แต่จะนำข้อมูลมาเสนอในรูปแบบความถี่และร้อยละแทน ดังนี้

2.3 ลักษณะของการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วย

- ตั้งใจชมตลอดรายการ
- เปลี่ยนช่องสลับไปมากับช่องอื่น
- เลือกชมเฉพาะช่วงที่สนใจ
- เปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้สอบถามถึงพฤติกรรมอื่น ๆ เป็นข้อมูลประกอบด้วย โดยจะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบความถี่และร้อยละ ซึ่งมีดังนี้

ความถี่ในการชมโทรทัศน์ในแต่ละสัปดาห์ของกลุ่มตัวอย่าง

- ทุกวัน
- 5 – 6 วัน
- 3 – 4 วัน
- 1 – 2 วัน

การชมโทรทัศน์โดยเฉลี่ยในแต่ละวันของกลุ่มตัวอย่าง

- มากกว่า 5 ชั่วโมง
- 3 – 4 ชั่วโมง
- 1 – 2 ชั่วโมง
- น้อยกว่า 1 ชั่วโมง

ช่วงเวลาของกลุ่มตัวอย่างชมรายการโทรทัศน์มากที่สุด

- 05.30 – 12.00 น.
- 12.01 – 18.00 น.
- 18.01 – 22.00 น.
- หลัง 22.00 น.

การวัดการใช้ประโยชน์จากการชมรายการคุณพระช่วย

การใช้ประโยชน์จากการชมรายการคุณพระช่วย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะต้องตอบคำถามใน ส่วนแบบประเมินค่าด้วยคำตอบจำกัด (Itemized Scale) มีลักษณะกำหนดเป็นข้อความที่มีความหมายเปรียบเทียบ 5 ข้อความ ผู้วิจัยได้กำหนดการให้คะแนนการใช้ประโยชน์จากการชมรายการคุณพระช่วย เป็น 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	ได้	5	คะแนน
มาก	ได้	4	คะแนน
ปานกลาง	ได้	3	คะแนน
น้อย	ได้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ได้	1	คะแนน

การวัดค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากการชมรายการคุณพระช่วย ผู้วิจัยได้แบ่งเกณฑ์การให้คะแนนโดยให้แต่ละหน่วยคะแนนมีช่วงเท่า ๆ กัน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.21 – 5.00	ถือว่ามีการใช้ประโยชน์จากรายการในระดับสูงมาก
ค่าเฉลี่ย	3.41 – 4.20	ถือว่ามีการใช้ประโยชน์จากรายการในระดับสูง
ค่าเฉลี่ย	2.61 – 3.40	ถือว่ามีการใช้ประโยชน์จากรายการในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.81 – 2.60	ถือว่ามีการใช้ประโยชน์จากรายการในระดับต่ำ
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.80	ถือว่ามีการใช้ประโยชน์จากรายการในระดับต่ำมาก

ข้อความในส่วนของ การใช้ประโยชน์จากการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการแบ่งตัวแปรออกเป็น 2 ด้าน คือ การใช้ประโยชน์ด้านทั่ว ๆ ไป และการใช้ประโยชน์ด้านวัฒนธรรมไทย

การวัดความพึงพอใจจากการชมรายการคุณพระช่วย

ความพึงพอใจจากการชมรายการคุณพระช่วย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะต้องตอบคำถามใน ส่วนแบบประเมินค่าด้วยคำตอบจำกัด (Itemized Scale) มีลักษณะกำหนดเป็นข้อความที่มีความหมายเปรียบเทียบ 5 ข้อความ ผู้วิจัยได้กำหนดการให้คะแนนความพึงพอใจจากการชมรายการคุณพระช่วย เป็น 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	ได้	5	คะแนน
มาก	ได้	4	คะแนน
ปานกลาง	ได้	3	คะแนน
น้อย	ได้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ได้	1	คะแนน

การวัดค่าเฉลี่ยความพึงพอใจจากการชมรายการคุณพระช่วย ผู้วิจัยได้แบ่งเกณฑ์การให้คะแนนโดยให้แต่ละหน่วยคะแนนมีช่วงเท่า ๆ กัน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.21 – 5.00	ถือว่ามีความพึงพอใจจากรายการในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.41 – 4.20	ถือว่ามีความพึงพอใจจากรายการในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.61 – 3.40	ถือว่ามีความพึงพอใจจากรายการในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.81 – 2.60	ถือว่ามีความพึงพอใจจากรายการในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.80	ถือว่ามีความพึงพอใจจากรายการในระดับน้อยมาก

ข้อความในส่วนของความพึงพอใจจากการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการแบ่งตัวแปรออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหารายการ และด้านการดำเนินรายการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งมีทั้งชนิดคำถามปลายปิด (Close-ended question) คำถามปลายเปิด (Open-ended question) และคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) โดยแบ่งคำถามออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีจำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับชมสื่อโทรทัศน์โดยทั่วไป มีจำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วย ประกอบด้วย ความถี่ในการเปิดรับชมรายการ ระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการ รวมทั้งคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมอื่น ๆ ในการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วย ซึ่งเป็นข้อมูลประกอบ มีจำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วย ว่าผู้ชมมีการใช้ประโยชน์จากรายการทั้งทางด้านทั่วไป และทางด้านวัฒนธรรมไทย มากน้อยเพียงใด มีจำนวน 14 ข้อ

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วย ว่าผู้ชมมีความพึงพอใจทั้งทางด้านเนื้อหารายการ และการดำเนินรายการ อยู่ในระดับใด จำนวน 16 ข้อ

ส่วนที่ 6 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อรายการคุณพระช่วย

การทดสอบความเที่ยงตรง และเชื่อถือได้ของเครื่องมือ

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของเครื่องมือ ดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบในด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเรียบร้อยแล้ว ไปสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

2. การทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม จำนวน 30 ชุด ไปทดสอบก่อน (Pre-test) กับประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเชื่อมั่น 2 ส่วน คือ ข้อความในส่วนของการวัดการใช้ประโยชน์จากการชมรายการคุณพระช่วย และข้อความในส่วนของการวัดความพึงพอใจจากการชมรายการคุณพระช่วย ซึ่งมีผลดังต่อไปนี้

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นในส่วนการใช้ประโยชน์จากการชมรายการคุณพระช่วยใน ด้านทั่ว ๆ ไป $\text{Alpha} = 0.8305$

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นในส่วนการใช้ประโยชน์จากการชมรายการคุณพระช่วยใน
ด้านวัฒนธรรมไทย $\text{Alpha} = 0.9207$

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นในส่วนการใช้ประโยชน์โดยรวมจากการชมรายการคุณ
พระช่วย $\text{Alpha} = 0.8810$

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นในส่วนความพึงพอใจจากการชมรายการคุณพระช่วยใน
ด้านเนื้อหารายการ $\text{Alpha} = 0.9118$

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นในส่วนความพึงพอใจจากการชมรายการคุณพระช่วยใน
ด้านการดำเนินรายการ $\text{Alpha} = 0.8909$

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นในส่วนความพึงพอใจโดยรวมจากการชมรายการคุณพระ
ช่วย $\text{Alpha} = 0.9401$

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นในส่วนการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจโดยรวมจากการ
ชมรายการคุณพระช่วย $\text{Alpha} = 0.9471$

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายข้อมูล
คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับชมสื่อโทรทัศน์โดยทั่วไป พฤติกรรมการเปิด
รับชมรายการคุณพระช่วย การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมรายการคุณพระช่วย
และความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ
(Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัว
แปรอิสระและตัวแปรตามในสมมติฐานต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของระดับการวัดตัวแปร
ต่าง ๆ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วย แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 1.1 ผู้ชมที่มีเพศต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วย แตกต่างกัน

ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับประชากรสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (T-test Groups) ด้วยระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานย่อย 1.2 ผู้ชมที่มีอายุต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วย แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 1.3 ผู้ชมที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วย แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 1.4 ผู้ชมที่มีอาชีพต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วย แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 1.5 ผู้ชมที่มีรายได้ต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการคุณพระช่วย แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 1.2 - 1.5 ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ด้วยระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ จะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) วิธีผลต่างนัยสำคัญ (Least Significant Difference: LSD)

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชมของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากการชมรายการคุณพระช่วย

สมมติฐานย่อย 2.1 พฤติกรรมการเปิดรับชมของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากการชมรายการคุณพระช่วยในด้านทั่ว ๆ ไป

สมมติฐานย่อย 2.2 พฤติกรรมการเปิดรับชมของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากการชมรายการคุณพระช่วยในด้านวัฒนธรรมไทย

สมมติฐานย่อย 2.3 พฤติกรรมการเปิดรับชมของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากการชมรายการคุณพระช่วยโดยรวม

สมมติฐานย่อย 2.1 - 2.3 ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ด้วยระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับชมของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากการชมรายการคุณพระช่วย

สมมติฐานย่อยที่ 3.1 พฤติกรรมการเปิดรับชมของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากการชมรายการคุณพระช่วยในด้านเนื้อหารายการ

สมมติฐานย่อยที่ 3.2 พฤติกรรมการเปิดรับชมของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากการชมรายการคุณพระช่วยในด้านการดำเนินรายการ

สมมติฐานย่อยที่ 3.3 พฤติกรรมการเปิดรับชมของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากการชมรายการคุณพระช่วยโดยรวม

สมมติฐานย่อยที่ 3.1 - 3.3 ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ด้วยระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยวิธีการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างกรอกคำตอบเอง (Self-Administered) ในช่วงวันที่ 15 - 27 มีนาคม 2550 จากนั้นจะนำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจความสมบูรณ์ และนำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการดังนี้

- ลงรหัส (Coding) ในแบบสอบถามทุกฉบับ
- คัดลอกรหัสที่ลงไว้เรียบร้อยแล้วในแบบฟอร์มการลงรหัส เพื่อบันทึกลงบนแผ่นบันทึกข้อมูล (Disk)
- นำข้อมูลที่บันทึกไว้มาประมวลผล ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows
- นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ (Print-Out) มาแปลความหมายแล้วบันทึกข้อมูล